

Az én „Hiszekegy”-em

Hiszek egy Istenben, minden létezőnek, minden láthatónak és láthatatlannak Teremtőjében. Hiszem, hogy Isten tulajdonságai a maguk teljességében emberi ésszel fel nem foghatók és emberi fogalmakkal le nem írhatók. Földi érzékszervekkel és műszerekkel a mai tudásunk szerint nem észlelhető, így Vele kölcsönös kommunikáció sem írásban, sem szóban nem folytatható. Ugyanakkor a jelenlétét, szerető, bátorító erejét bármelyik pillanatban, bármilyen körülmények között érezhetem, ha Rá figyelek. Hozzá intézett imáimra olykor választ kapok, a legváltozatosabb módon, olykor az események különleges alakulásán keresztül, máskor egy rég olvasott szentírási mondat bevilánásával vagy egy madárdalos tavaszi napfelkeltevel.

Hiszem, hogy ugyanaz a Teremtő Isten ihleti a Föld legkülönbözőbb vallási kultúráit, köztük a kereszténységet is. Nincs okom feltételezni, hogy a sok közül a kereszténység a legkülönb, hiszen napjainkban éppen a keresztény kultúrájú államok járnak élen a világ elpusztításában. Hiszem, hogy Jézus Krisztus az Isten küldöttei között is kiemelkedő személyiség volt, de valószínűnek tartom, hogy a Teremtő még Jézus esetében sem függesztette fel a Földön érvényes, általa teremtett természeti törvényeket (pl. Mária szűzen foganása, vízből bor, halott feltámadása stb.). Számomra a katolikus dogmatika javarésze a nem tudható, nem igazolható, éppen ezért a nemigen hihető kategóriába tartozik.

Hiszem, hogy minden tisztességes vallás célja választ keresni és választ adni az ember azon kérdésére, hogy „Merre menjek?”, azaz hogyan és mire használjam fel az életemet. Mivel erre a kérdésre a Teremtő tudja leginkább a választ, próbáljuk az Ő szándékait kifürkészni. Hiszem, hogy a Teremtő szándékaira – legalább részben – következtetni lehet a teremtett világ törvényeiből. Úgy hiszem, az ember

A BOKOR Közösség 5. régiójának tagjai vallottak egymásnak a maguk hitéről. E vallomások közül adunk közre egy csokorra valót, de annak érdekében, hogy az Olvasó kizárólag a szövegek tartalmára összpontosíthasson, csak a szerzők monogramját közöljük.

Hitvallás – hit-vallás

feladata, hogy éltető, szerves része – ne pedig tönkrevetője – legyen az élő és az élettelen természetnek.

Az anyagi és szellemi világ megismerésének három, egymástól nem teljesen független útját ismerem; fontossági sorrend nélkül: a művészetek, a teológia és a természettudományok. Közülük a természettudományok szolgáltatják a leginkább korrek, igazolható, és vallásoktól, kultúráktól függetlenül a világon minden értelmes ember által elfogadott törvényeket. Hiszem, hogy a természet törvényeit is a Teremtő alkotta, tehát isteni törvény a gravitáció, a víz fagypontja és vegyjele (H₂O), az evolúció és a kétszer kettő is. Hiszem, hogy a teológiai és vallási tételek is csak akkor állják meg a helyüket, ha harmonizálnak a természeti törvényekkel, azaz kiállják az élet próbáját, az életemet szolgálják.

Hiszem, hogy az életemet arra kell használnom, hogy a Szerető Isten világa jobb, szebb legyen az én munkám által is.

Hiszem, hogy a Szerető Isten megbocsátja a bűneimet, és hiszem, hogy van a földi életen túl is létezés. Amen.

B. L.

Hiszek egy Istenben...

A teremtő Atyában, aki megteremtette ezt a Világot, amelyben élünk, s benne minket, embereket is. Megszabta törvényeit mind fizikai, mind lelki és szellemi síkon (a gravitációtól a „Azt tedd mással, amit magadnak szeretnél”-ig). Szeretből teremtette, a szeretet világát akarta létrehozni. Szabad akaratot is kaptunk Tőle. S ha szabad akaratunkat nem az Isten által megszabott törvények szerint használjuk, bűnt követünk el, aminek a következményét előbb-utóbb viselni kell.

Hiszek Istenben, aki elküldte fiát, Jézust, amikor látta, hogy teremtményei rosszul használják szabad akaratukat, és milyen hamis istenképpel rendelkeznek. Ő elmondta, milyen az a Szeretet Ország,

amit az Atya megálmodott nekünk, tanított az Atyáról, hirdette az Örömhírt, végigjárta előttünk az utat, végül az életét is odaadta értünk. De feltámadásával azt is megmutatta, hogy a halál még nem az út vége, van folytatás Isten időtlen, örök szeretetvilágában. S azt is hiszem, hogy Jézus jelen van az Oltáriszentségben. Hiszen Isten maga a teljesség, mindenhatóan foglal, nemcsak a mindenhatóságot, a teremtő erőt, a bölcsességet..., hanem a gyöngeséget, kicsiséget, kiszolgáltatottságot, a mindent adást is.

Hiszek Istenben, aki Szentlelkével most is köztünk van, s ha kérjük és elfogadjuk, akkor ma is tanít, vezet, segít felismerni utunkat, feladatunkat, megerősít, megajándékoz, örömmel, békével tölt el.

Hiszek a Szentháromságban, bár értelmekkel igazán nem tudom felfogni, de azt tudom, hogy a szeretethez földi vonatkozásban legalább még egy ember kell, a szeretetet csak közösségben lehet megélni. Hiszek a közösség, barátság megerősítő, megtartó erejében.

Hiszek a teremtettségemben, s hogy semmi sem véletlen az életemben. Nem véletlenül születtem ebbe a korba, országba, családba. Itt van szükség rám, s nekem azokra az emberekre, akik valamilyen szinten az életem részei. Hiszem, hogy születésemkor feladato(ka)t kaptam, s néhány talentumot, s az a dolgom, hogy ezeket felismerjem, kamatoztassam, ezekkel szolgáljak másokat (gyümölcsöket hozzak).

Hiszem, hogy ha hibázom, van lehetőségem jóvátenni, ha megbántam, bocsánatot nyerek, s nekem is „hetvenhétszer” meg kell bocsátanom az engem megbántóknak.

Hiszem, hogy Istennel állandó kapcsolatban lehetek, hogy minden ima eljut hozzá, hogy kérhetek is, s azt kapom meg, amire szükségem van.

Hiszek Isten gondviselő szeretetében, hogy soha nem hagy minket a Uton, s hogy a Földünket sem hagyja elpusztulni (akármeny-

nyire ebbe az irányba halad is most a világ).

F. G.

Miben hiszek?

A hit definícióját úgy tanultam, hogy az valaminek a tökéletes felismerése, elfogadása, igaznak tartása, és életet átadó hűség a felismert értékhez. Keresem magamban ezt az érzést, ezt az alapállást. Gyermekként teljesen áthatott egy meggyőződés, belém épült, egy voltam vele, és nem is tudtam másképpen élni, csak úgy, hogy aszerint éltem. Aztán egyre többet tudtam róla, tanultam, olvastam és főleg tapasztaltam. A teljes meggyőződés életem során folyamatos visszavonulásban van a bizonyítékok alapján előálló meggyőződés elől, amely lassan teljesen meghatároz.

Lassan negyven éve igyekszem összeegyeztetni a belső világomat a tanultak alapján kialakult meggyőződéssel, meggyőződéseimmel. Vagyis már nem úgy hiszek, ahogy azelőtt. Azelőtt Isten a teljesség volt, a teljes lét, amelyen kívül semmi sem volt, és én is benne voltam. És otthon éreztem magam. Ma már sajnos nem ezt hiszem, pedig erőfeszítéseket teszek, hogy visszatalljak abba a világba. Az a hit, az a belső világ, annak biztonsága elveszett, de megmaradt belőle valami állandó rezgés, valami mindig bennem rezgő állandó hívás az elvesztett világból. Ezt érinthetetlen valóságnak élem meg, amelyhez a világ nem képes hozzáférni. Magamat, a magam cselekedeteit is vala-

hogy mindig ehhez a gyenge belső hanghoz mértem, amelyet pedig csak nagy-nagy elcsendesedéssel és mély imával tudok felerősíteni, leginkább akkor, ha valamiért meg vagyok rendülve.

És éppen itt érzem a legnagyobb bajt. Egyre kevésbé tudok megrendülni, meghatódni. Olykor szörnyűségeket is elfogadok azzal, hogy „ilyen az élet”, pedig fiatalom még napokig foglalkoztatott a gondolat, hogy miért történt úgy egy dolog, ahogy történt (például egy baleset). Örök kétely bennem, hogy az aktivitás és a szemlélődés vajon ellentétes fogalmak-e? Nem akarom a kérdést úgy megközelíteni, hogy miben nem hiszek, pedig erős a kísértésem rá. Az én hitem azt súgja, hogy valami belső tudás révén biztos vagyok abban, hogy a világ értelme az, hogy minden létező atomja megtapasztalhatta egyszer azt az érzést, hogy egy olyan élő organizmus része, amelyben Isten lényege működik. Ezért van ember a Földön, és talán másutt is.

A lét örök, de az élet azért van, hogy lehetőséget adjon a létnek, hogy a szeretetet válassza. A lét törvénye a tömegvonzás, vagyis a nagy magába rántja, foglyul ejti a kicsit, de az élet képes rá, hogy felszabadítsa ez alól a létet. A térfoglaló valóság meghaladását, a szeretet létrendjét szolgálja az élet, de maga is nagy veszélyben van, mert éppen a maga védelmére buzdítja őt a lét, vagyis arra, hogy ne teljesítse a feladatát (amit Istentől kapott), ne haladhassa meg a létet, hanem annak csak egy formája legyen.

Amikor magamban zavarosan, kidolgozatlanul, szinte vakon tapogatom ezeket a gondolatokat, gyakran érzem, hogy a Jézus által említett hit hátramezsgyéjén járok. Abban hiszek, hogy a szeretet felerősítésével Isten tervét erősítem magamban, hogy a nagy egészet tekintve minden apróság fontos, és egyre inkább érzékelem, hogy a személyes tudat nem olyan csúcserték, amihez ragaszkodnunk kellene. Persze ragaszkodom hozzá, de kezd bennem kialakulni a meggyőződés, hogy ez tulajdonképpen hiábavalóság. A Szentlélek (vagy Szent Szellem?) felismerése is valahol ebből a hitemből források. Annak az

erőnek tartom, amely képes szembezállni a tömegvonzással, meghaladni és egységesíteni a világot.

B. I.

HISZEK

HISZEK az egy Istenben, az egész létezés betöltő és átható Szellemben. Hiszem, hogy Ő a létezés ősforrása, akiből minden lét fakad. Hiszem, hogy egykor Benne voltam (Vele öntudatlan egységben), és hiszem, hogy egyszer majd Benne leszek (Én-tudatos egységben Vele). Hiszek a felénk hármasságként megnyilvánuló Istenben:

HISZEK a mindenható *Atyában*, akin keresztül a kozmikus Isteni Akarat nyilvánul meg számunkra. Hiszem, hogy Ő az Isteni Törvények kinyilatkoztatója. Hiszek az *Atyában*, aki számomra olyan édes-apa is, aki a tékozló fiát is szereti, várja, és keblére öleli.

HISZEK a mindenkit szerető *Fiában*, az értünk emberré lett Istenben, Jézus Krisztusban, akiben a kozmikus Isteni Szeretet nyilvánul meg számunkra. Hiszem, hogy azért jött, hogy segítse az embernek az Isteni Egységbe való visszatérését. Hiszem, hogy az Ő szeretetáldozatából megváltás fakadt számunkra. Hiszek a *Fiában*, aki számomra példakép, Mester – az Út, az Igazság és az Élet forrása.

HISZEK a mindentudó *Szent Szellemben*, akiben a kozmikus Isteni Bölcsesség nyilvánul meg számunkra. Hiszem, hogy Ő az Egység, az Igazság, a Bölcsesség forrása, a vizsgálat, a közösség-építés szelleme. Hiszek a Szent Szellemben, aki a szellemi törvények és Igazságok megismerése és megértése által segít engem az Élet felé vezető szellemi Úton, a Mester szellemében.

HISZEK az érzékszerveinkkel nem tapasztalható *szellemi világban*. Hiszem, hogy ez a világ áthatja a mi fizikai világunkat, és szoros kölcsönhatásban van vele. Hiszem, hogy ez a szellemi világ az ember számára megismerhető és megtapasztalható, hiszem, hogy ez a mi igazi hazánk. Hiszek a szellemi világ lényeiben, az *angyalok* és az *ellenerők* létezésében, akik segíteni vagy gátolni tudják a mi fejlődésünket. Hiszem, hogy az ember képes lehet élő és tudatos kapcsolatot kialakítani az angyalokkal, akik tiszteletben tartva a mi szabadságunkat, képesek segíteni minket a

fejlődésünkben. Hiszek az ellenerők létezésében, akik abban segítenek, hogy az ember a kísértések ellenére szabad akaratából dönthesse a jó, a szeretet mellett.

HISZEK a földi élet fontosságában és értékességében. Hiszem, hogy a földi élet egy iskola, ahol az ember feladata és lehetősége a szabadságban, bölcsességben és szeretetben való fejlődés. Hiszem, hogy az életem nem véletlen, küldetéssel, feladattal jöttem ide – mint mindenki más. Hiszem, hogy földi életem célja az élő Krisztus szándékainak megismerése és megvalósítása.

HISZEK a Gondviselésben. Hiszem, hogy az életben nincsenek véletlenek, mindennek oka vagy célja van. Hiszem azt, hogy a kozmikus igazságosság és a kegyelem egyaránt jelen van a létezésben. Hiszem, hogy minden a javamra válhat. Hiszem, hogy csak olyan feladatot kapok, amit képes vagyok megoldani, és csak olyan kísértés érhet, amit képes vagyok legyőzni.

HISZEK az ember szabad akaratában és a felelősségében. Hiszem, hogy mindaz, amit teszek, mondok vagy gondolok – szabad döntésemből fakadhat, és hatással van az egész világra.

HISZEK a szeretet erejében. Hiszek a szépség, a jóság és az igazság létében és erejében.

HISZEK a fejlődésben: az ember és a világ fejlődésében, ami több élet sorozatában valósul meg – a tökéletesség elérése érdekében.

M. P.

Hiszem,

hogy életem végső célja: a hitről a bizonyosságra jutás.

Hiszek az EGY Istenben: Számomra az Istent számnévvel jellemezni csak az emberi megismerés végelessége miatt van értelme, de ezzel egyúttal korlátozzuk is magunkat a megismerésben. Ha az Egy számnevet az EGYSEG – mint teljesség – fogalmává alakítjuk, már sokkal közelebbinek érzem magamhoz.

Jézus: Az Istenről való ismereteket megszerezni vagy közvetlenül, a saját bizonyosságra jutásunk által (de hosszú, kitartó ÚT végén?) lehetséges, vagy olyan személyek/lelkek közvetítése által, akik már elérték a bizonyosság állapotát. Jézus és más, a történelemből ismert „Isten emberei – gyermekei – fiai” ilyenek voltak. EGYSEG-ben voltak

Istennel:– „...és az Atya egy vagyunk...”

Egyház: Mivel úgy tűnik, hogy az ÚT itt a Földön térbe, időbe, emberi kapcsolatokba, társadalomba, kultúrába, közösségbe ágyazva zajlik, az Istenről hasonlóan gondolkodó, együtt az Úton járó, egymást segítő emberek közössége az Egyház. Az Egyház megfogalmazza önmagát. A kultúrák és az ezzel együtt járó önmegfogalmazás különbözősége miatt tapasztalhatjuk a vallások látszólagos különbözőségét, sokszínűségét. Hiszem, hogy mindegyik az EGYSEG-hez tartozik. Fontosnak tartom, hogy megismerve és elfogadva a másikat, gazdagítsam a sajátomat, ahová tartozom.

Szeretet: Az ÚT-on járás „macskakövei – próbái” az érzelmeinken keresztül hatnak ránk. A szeretet, gyűlölet, ragaszkodás, irigység stb. a „próbatételeink”. Szerintem tehát nem erről a szeretetről van szó, amikor minden Istenről gondolkodó ember a szeretettel azonosítja Istent.

Gyurka bácsi „EGYBESZERETÉS”-gondolata szimpatikus számomra: a Másik felé fordulásunk oka a mélyen gyökerező EGYSEG iránti vágyunk. Nem lehetek teljes egységben, ha onnan még hiányoznak valakik.

Örök élet: Az áteredő bűn által az EGYSEG-ből kiszakadt ember visszatalálása az Egységbe, Istenhez, ez az ÚT. Ebbe az Útba számomra belefér földi életek láncolata, de az egy élet általi „megméretetés” is rendben van. A lényeg az, hogy életem pályája, irányultsága az Úton tart-e. Az Út az Egységbe visszatalálás útja, ahol az idő dimenziója hitem szerint elveszti jelentőségét.

Fejlődés: Az Úton járó embernek azáltal, hogy egyre több ismerete, tapasztalata lesz az Útról, változhat a világképe, istenképe, hite – és változnia is kell. A megmerevedett, valamikori Út-állapotához ragaszkodó ember önmagát zárja ki a fejlődésből, a megtapasztalás és végső soron a bizonyosságra jutás lehetőségétől.

Minden velünk történő esemény, találkozás, tragédia, áldás stb. a fejlődésünket szolgálja – szolgálhatja, ha élünk vele.

O. J.

Credo

Hiszem, Istenem, hogy Te vagy a Szeretet.

Hiszem, hogy Egyetlenként ott vagy mindenben és mindenki, mindenben látható vagy, és minde nélkül láthatatlan.

Hiszem, hogy minden Tőled és Általad van. Hiszem, hogy létünket, a világot, a Belőled áradó, feltétel nélküli szeretet teremtette.

Hiszem, hogy a Magad képe és hasonlatosságára formáltál – ezért az istenképiség reményének hordozója vagyok.

Hiszem, hogy szabad akarattal ruháztál fel, szabadságot kaptam Tőled, szabadon válaszolhatok, döntéseket hozhatok, saját lelkiismeretem szerint.

Hiszem, hogy életemnek van értelme és célja.

Hiszem, hogy a teremtés pillanatában mindannyiunk batyujába beletetted a szeretni tudás képességét (egyévre szabottan).

Hiszem, hogy Te vagy a szentháromságos szeretet eredője, határtalan szereteted bizonyítékaként, Fiad által világossá tetted számunkra a Hozzád vezető utat. Az általa mintaként megélt élet – a mindent adás, a szolgálat és a békességre törekvés – az én utam is kell, hogy legyen, folyton fejlődve, hűségesen.

Hiszem, hogy a szeretet áramlása a nekem adott társsal, gyermekeimmel, közösségben és barátaimmal, s egyre nagyobb körben sokszorozódik. Így valósulhat országod itt a Földön.

Hiszek abban, hogy a Fiad által gyújtott tűznek el kell terjednie az egész világon. Hiszek a tűz tisztító, világító és utat mutató erejében. Hiszem, hogy mindenki, mindenki munkálkodik a Lélek.

Hiszem, hogy szereteted nagyvonalú szeretet. Ezért hiszem azt is, hogy a megbánt bűn bocsánatot nyer. Ez engem is irgalmasságra kötelez másokkal szemben.

Hiszek abban, hogy a határozottan kimondott „igen” és „nem” hűségünk biztosítéka.

Hiszek abban, hogy a Veled való személyes kapcsolat a záloga annak, hogy belülről és felülről irányítottan szebbé tudjam tenni a teremtés rám eső zugát.

Hiszem, hogy a földi lét befejezése után Országodban találkozhatom Veled és szereteteimmel.

Cs. E.

Hiszem, hogy

– a Jóisten szeretete mindenkit átölel; ha az ember nem érzi, ez azt jelenti, hogy a félelem, a bűntudat, a

harag, illetve ezek fokozatai uralják éppen a lelkét;

– a Jóisten minden bűnünket megbocsátja, ha őszintén megvalljuk és megbánjuk;

mindig lehet újrakezdeni, nincs elrontott élet;

– a Szentlélek vigasztaló, erőt adó;

– Jézus emberi élete örök példa a kirtartó szeretetre;

– mindenki (függetlenül testi, értelmi állapotától) boldoggá tehető, boldog életet élhet;

– boldog élete annak lehet, aki másokért is gondban van, másokért is hoz áldozatot, és tud hálás szívű lenni.

Hiszek az ima erejében. Gyurka bácsitól jó 20 éve hallottam, és már tudom: „A nem imádkozó ember mindig másra dühös.”

Házasságomban:

Hiszem, hogy

– az egymásnak kívül-belül tetzenyi akarásra törekednünk kell,

– nem szabad hosszúra hagyni a szerelemmentes, hideg időszakokat, amelyek „szárnyaszegett madárrá” tesznek,

– ki kell fejeznünk hálánkat, megbecsülésünket egymás felé,

– időnkint meg kell állnunk, és vissza kell tekintenünk közös emlékeinkre,

– tennünk kell a közös élményekért: könyv, tanulás, mozi, séta, beszélgetés, barátkozás, utazás...

– lelkivezetőre szükség van,
– szüleinkkel szeretettel és tudatosan törődni kell, unokáikat bevonva.

Gyerekeinkkel kapcsolatban:

Hiszem, hogy

– ha vannak közös esti imák, ha időt adunk egymásnak, ha kifejezzük szeretetünket, ha mi is tudunk bocsánatot kérni, mindez újra és újra segít nekik a jó utat választani;

– nevelésünknek, példánknek nyoma van, s ennek hosszú távon kell elő-előjőnie;

– bízunk kell bennük / mellettük kell állnunk akkor is, amikor épp senki más.

Barátságomban:

Hiszem, hogy

– kapcsolataimat ápolni kell, de nincs egyenlősi: egyszer én, egyszer a másik tesz többet a barátságért.

Munkámban:

Hiszem, hogy

– kicsiben is a becsületességre kell törekedni,

– folyton meg kell újulni, ezért tenni kell.

Végül most leginkább:

Hiszem, hogy ha elfáradtam, és a sok belátott jóból alig van egy kevésre is eröm, megtörténhet a csoda; Jézust megszólítva, kitaróan imádkozva új erőre kaphatok: „Menj, a hited meggyógyított!”

K. M.

HISZEKEGY

Hiszem, hogy *van Isten*, mert csak ez adja meg a szükséges magyarázatot a világ létére és rendeltetésére, és az életem transzcendens élményeire. Hiszem, hogy Isten számunkra a Szeretet, mert a történelemben ilyennek mutatta be Őt a rá figyelők köre, akik között kiemelkedő szerepet tölt be a názáreti *Jézus*. Hiszem, hogy életével és tanításával Jézus elmondta és bemutatta az emberhez méltó, Istennek tetsző életet. Értékszemléletem és magatartásom a hozzá való igazodásban kell, hogy fejlődjön. Hiszem, hogy van szellemvilág, amely számomra is segítséget jelent az Istenhez vezető utamon.

Hiszem, hogy életem értelmes fejlődését a *szeretet Jézustól tanult hármias megnyilvánulása* szerint kell alakítanom: az adás, a szolgálat és a békességteremtés jegyében. Hiszem, hogy a *lelkiismeret* az ember kiemelkedő egyéni jelzőrendszere a jó és a rossz megkülönböztetésében. Hiszem, hogy szeretetlen magatartás esetén a bűnbánat és a jóvátételi törekvés megtisztít fejlődésem akadályaitól. Hiszem, hogy Isten megbocsátó magatartása akkor hatékony számomra, ha magam is megbocsátó vagyok.

Hiszem, hogy az *a küldetésem*, hogy az Isten Országát megjelenítem az élet rám eső részében a földön. Apostoli küldetésem kiemelkedő területe a *kisközösségi élet* szolgálata, mert Istennek tetsző testvérbarátságok kialakításának ez a leghatékonyabb eszköze. Hiszem, hogy azért kell jónak lennem, hogy a Jézustól tanult értékeket megjelenítem akkor is, ha ez hátrányt jelent a földi életben.

Hiszem, hogy azért bízott rám *a családom*, hogy a vérségi kötelékek segítő lehetőségét felhasználva elsősorban ott éljem meg a szeretet életét. Hiszem, hogy a családban megélt élet nem önmagáért van, hanem azért, hogy családom tagjai megtanulják, megélik és továbbadják az Istennek tetsző életet. Hiszem, hogy szeretteim nem az enyéme, de rám vannak bízva.

Hiszek a mennyek Országában, Isten magához ölelő hűségében. Bízom Benne és Jézusban, hogy ami ígéretként hagyományozódott rám, az valóság. Hiszem, hogy földi életem után a boldogság földi morzsái a Isten Országának teljességében beteljesednek számomra.

K. I.

